

ՎԱԽԻՑ ՄԻՆՉԱ ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԱՆԱԼԻ ԽՈՍՔ. ՀՈՐ 3.25-26

25 Որովհետև այն երկյուղալի բանից, որ շատ վախենում էի, ինձ պատահեց, և ինչից որ սարսափում էի, ինձ հասավ: 26 Ո՛չ խաղաղություն ունեմ, ո՛չ հանգստություն, ո՛չ էլ հանդարտություն. վրդովումն է եկել:

- Անցյալ Կիրակի մենք տեսանք, որ **վախը պարզապես զգացմունք չէ, այլ հոգևոր զենք**, որը սատանան օգտագործում է մարդուն Աստծուց հեռացնելու համար:

Այսօր ուզում տեսնենք, թե ինչ է տեղի ունենում, երբ վախը մնում է չլուծված:

Զլուծված վախը երբեք միայն վախ չի մնում:

Այն անցնում է երեք փուլերով.

Վախ → Բարկություն → Աններողամտություն

Ծննդոց 4.5-6 – Կայենը շատ բարկացավ և երեսը կախեց: Տերը Կայենին ասաց. Ինչո՞ւ ես բարկացել և ինչո՞ւ ես երեսդ կախել:

Սա Աստվածաշնչում **«բարկություն» (חרה – charah)** բառի առաջին հիշատակումն է: Եբրայերեն חָרָה (charah) բառը բառացի նշանակում է «բորբոքվել», «այրել», «բոցավառվել»:

Այսինքն՝ բարկությունը ներկայացվում է որպես մի կրակ, որը սկսում է այրել մարդու ներսը:

Ինչո՞ւ բարկացավ Կայենը

Կայենի բարկության խորքում կային.

մերժված լինելու վախ, ինքնարժեքը կորցնելու վախ,
համեմատության վախ, վերահսկողությունը կորցնելու
զգացումը:

«Ադամ Որտե՞ղ ես... վախենում եմ» (Ծննդոց 3.9)

«Կայեն Ինչո՞ւ ես բարկացել» (Ծննդոց 4.6)

I. ՎԱԽԸ ԲԱՑՈՒՄ Է ԴՈՒՌԸ ԴԻՎԱՅԻՆ ՈՒԺԵՐԻ ԴԻՄԱՑ

Հետաքրքիր է, որ Հորը առաջին յոթ օրերի ընթացքում ոչ մի խոսք չասաց:

Հոր 2.13 – Յոթ օր և յոթ գիշեր ոչ ոք խոսք չասաց նրան...

Նա լուռ էր: Նա լսում էր: Նա ցավի մեջ էր:

Հետո առաջին անգամ խոսեց... և առաջին խոսքերը լի էին
ցավով, վախով և հուսահատությամբ:

Հակոբոս 1.19 – Իմացե՛ք, իմ սիրելի՛ եղբայրներ, թող ամեն
մարդ արագահաս լինի լսելու մեջ, ծանրաշարժ՝ խոսելու և
բարկանալու մեջ.

II. ԶԼՈՒԾՎԱԾ ՎԱԽԸ ԴԱՌՆՈՒՄ Է ԲԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ

Յոբ 3.26 – Ո՛չ խաղաղություն ունեմ, ո՛չ հանգստություն, ո՛չ էլ հանդարտություն. վրդովումն է եկել:

Եբրայերեն ռա (ragaz) – ներքին ցնցում, խռովություն, բարկության պայթյուն

Վախը ներսում երկար մնալուց հետո սկսում է փոխել մարդու արձագանքը:

ՅԻՇԵՔ. Բարկությունը երկրորդային զգացմունք է: Շատ դեպքերում դրա արմատը վախն է:

Վիրավորանք, վերահսկողության կորուստ

Եփ. 4.26-27 – Եթե բարկանաք, մի՛ մեղանչեք թող արեգակը ձեր բարկության վրա մայր չմտնի... և տեղ մի՛ տվեք սատանային:

Պողոսը չի ասում, որ բարկությունը միշտ մեղք է: Բայց եթե այն չլուծվի, այն դառնում է սատանայի մուտքի դուռ:

III. ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉՅԱՆ ՕՐԻՆԱԿ

Յովնան 4 – Յովնանը բարկացավ Աստծո վրա: Ինչո՞ւ.

Որովհետև նրա սրտի խորքում վախ կար:

Աղոթք արեց Տիրոջն ու ասաց. Օ՛, Տե՛ր, սա չէ՞ր, ինչ որ ասում էի, քանի դեռ իմ երկրում էի: Դրա համար շտապեցի փախչել Թարսիս, որովհետև գիտեի, որ դու ողորմած, գթառատ, երկայնամիտ ու բազումողորմ Աստված ես և կգղջաս չարիքի համար (Յովնան 4.2)

Նա վախենում էր, որ Նինվեն կապաշխարի:

Նա վախենում էր, որ իր մարգարեությունը սխալ կհամարեն:

Նա կորցրեց իր վերահսկողությունը և վախը վերածվեց
բարկության:

**Աստված հավեց նրա սրտին և ասաց. «Միթե լավ է, որ
բարկացել ես դժմենու համար»: Եվ նա ասաց. «Լավ է, որ
բարկացել եմ մինչև մահ» (Հովնան 4.9):**

- **Սավուդ թագավորը**

Ա Թագավորաց 18 – Սավուդը սկզբում վախեցավ Դավթից:

Ինչո՞ւ. «Որովհետև Տերը Դավթի հետ էր...»

Հետո այդ վախը դարձավ խանդ, Հետո բարկություն և Հետո
սպանության փորձ:

Սավուդի ամբողջ կյանքը դարձավ Դավթին հետապնդելու
մոլուցք: Մի մարդու չլուծված վախը կործանեց ամբողջ
թագավորությունը:

IV. ԲԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԵՐԱԾՎՈՒՄ Է ԱՆՆԵՐՈՂԱՄՏՈՒԹՅԱՆ

Եթե բարկությունը չի հանձնվում Աստծուն, այն կարծրանում է: Այդ կարծրացած բարկությունը կոչվում է **աններողամտություն:**

Եբրայեցիներին 12.15 – Զգո՛ւյշ եղեք՝ որևէ մեկն Աստծու շնորհից չզրկվի. դառնության արմատ թող չաճի ու ոչ ոքի թող նեղություն չտա...

Ուշադրություն դարձրեք. Աստված չի ասում «դառնության պտուղ»

Նա ասում է արմատ: Արմատը միշտ թաքնված է:

ԻՆՉՈՒ Է ՍԱՏԱՆԱՆ ՈՒՋՈՒՄ, ՈՐ ՄԵՆՔ ՉՆԵՐԵՆՔ

- Որովհետև աններողամտությունը կապում է մեզ անցյալի հետ, փակում է աղոթքը, խլում է խաղաղությունը:

Մատթեոս 18-ի – Անգութ ծառայի առակում Չիսուսն ասում է.

34 նա հանձնվեց տանջողներին, քանի դեռ չներեց:

ՉԻՇԵՔ. աններողամտությունը մարդուն հոգևոր տանջանքի մեջ է պահում:

²⁶ Ո՛չ խաղաղություն ունեմ, ո՛չ հանգստություն, ո՛չ էլ հանդարտություն. վրդովվումն է եկել:

ԱԶԱՏՈՒԹՅԱՆ ՃԱՆԱԴԱՐՅԸ

- **Ճանաչիր վախի արմատը**

Հարցրու. «Ի՞նչ եմ ես իրականում վախենում կորցնել»:

Սուրբ Հոգին միշտ գնում է արմատին:

Դառնության Արմատը և Ազատության Ծառը (Neil Anderson)

ՊՏՈՒՂՆԵՐԸ (Տեսանելի դրսևորումներ)

Բարկություն

Դառնություն

Կոտրված հարաբերություններ

Հոգևոր կապանքներ

Մեղավորության և դատապարտության զգացում

Ամոթ և ընկճվածություն

Սրանք այն տեսանելի վարքագծերն ու դրսևորումներն են, որոնք ծնվում են սրտի չբուժված վերքերից:

ԲՈՒՆԸ (Սուտ հավատալիքներ)

«Ես ընդունված չեմ»:

«Ոչ ոք ինձ չի սիրում»:

«Ես երբեք չեմ փոխվի»:

«Ես երբեք չեմ ների»:

Սուտ մտածելակերպն ու հավատալիքներն են, որոնք սնուցում են այդ պտուղները:

ԱՐՄԱՏՆԵՐԸ (Թաքնված պատճառներ)

Վախ, Վիրավորանք, Հպարտություն, Չներողամտություն

Սրանք թաքնված խնդիրներն են, որոնք սնուցում են ամբողջ ծառը և պահում այն կենդանի:

Ազատության քայլերը

1. Ընտրիր ներել:
2. Բացահայտիր քո վերքերը:
3. Հանձնիր դրանք Հիսուս Քրիստոսին:
4. Փոխարինիր սուտը Աստծո ճշմարտությամբ:
5. Ամեն օր քայլիր Քրիստոսի ազատության մեջ:

• ՀԻՇԵՔ Հիսուսը՝ կատարյալ օրինակը

Գեթսեմանիում Հիսուսն ապրեց մարդկային ամենամեծ ծնշումը:

«Իմ անձը մահու չափ տրտում է»:

Բայց Նա չբարկացավ, չդառնացավ, չատեց:

Այլ խաչի վրա ասաց. **«Հայր, ներիր նրանց...»** (Ղուկ. 23.34)

Նույն օրինակին հետևեցին Առաքյալները. Գործք 2-ից սկսած առաքյալների ուշադրությունը կենտրոնացած է ոչ թե Հուդայի, այլ **Քրիստոսի** վրա:

**ԻՆՉ Է ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՍՈՒՄ ԻՆՁ ԱՅՍ ՊԱՏԳԱՄԻ
ՄԻՋՈՑՈՎ:**